

ὁ δὲ ἔλθων καὶ μηδὲν ὄντων, ἤρξατο θρηνηνὴν καὶ κόπτε-
 δαι ὀδυρόμενος. ἡ δὲ γυνὴ ἐλθούσα καὶ ὄντων αὐτῷ ὄλα-
 φυρόμενον εἶπε, πάλιν κλαίεις. ὁ δὲ φησὶ, ἀεὶ ἐν ἀκρη-
 βία τῷ ὄντι πένθος. καὶ ἔκτανος μὲ ἔσθω. σὺ δὲ βλέπων
 ἦν ἐνιχθούσαν με ἐξ ἐνεδρας τύχην, θαλί' ὀδυρομαι ἐρω-
 τας. ὁ δὲ ἐπ' αὐτῷ λυπόμενος εἶπε, ἴ' γὰρ σοὶ εἴδεν
 ὑβρίζον Ἰῆος Δελφίως. ἡ τοιαύτη σε σοφία ἔς τὸ ὑβρίζον
 πολλὰς κατέληξε, καὶ μάλιστα ἐν ἡ ἰοῦα πατρίδι.
 ὁ δὲ φίλος πάλιν πρὸς αὐτὸν εἶπε, σέ οἱ Δελφιοὶ ἀν-
 ἐκαμψαν ψηφισάμενοι ὡς βλάσφημον καὶ ἀλαζό-
 να καὶ ἱεροσυλον ἀπὸ κρημνῶν βλήθησαι, ἵνα μὴ δὲ
 λαφῆς τύχης. ταῦτα δὲ αὐτῷ ἐν ἡ φυλακῇ τῷ αἰ-
 σώπῳ λαλῶντος, σιωπῆθον οἱ Δελφιοὶ, καὶ ἐκβαλόν-
 τες τὸν αἰσώπῳ ἀπὸ ἡς φυλακῆς ἔλκον μετὰ